

Czwartek, 29 marca 2007 r.

TEKSTY PRZYJĘTE**P6_TA(2007)0088****Mediacje w sprawach cywilnych i handlowych ***I**

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych (COM(2004)0718 — C6-0154/2004 — 2004/0251(COD))

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2004)0718),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 61 lit. c) i 67 ust. 5 traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0154/2004),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0074/2007),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2004)0251

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 marca 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2007/... /WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c) oraz art. 67 ust. 5 tiret drugie,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

działając zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 z 17.11.2005, str. 1.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2007 r.

Czwartek, 29 marca 2007 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, zapewniającej swobodny przepływ osób. W tym celu Wspólnota przyjmuje między innymi środki w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych, niezbędne do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (2) **Dostęp do wymiaru sprawiedliwości stanowi podstawową zasadę i dlatego, w celu zapewnienia lepszego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, posiedzenie** Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. wezwało do ustanowienia przez państwa członkowskie alternatywnych, pozasądowych **procedur**.
- (3) Rada przyjęła wnioski na temat alternatywnych metod rozwiązywania sporów w ramach prawa cywilnego i handlowego w 2000 r., stwierdzając, że ustanowienie podstawowych zasad w tym obszarze stanowi istotny krok w kierunku umożliwienia prawidłowego rozwoju i funkcjonowania pozasądowych procedur rozwiązywania sporów w sprawach cywilnych i handlowych, co ma jednocześnie uprościć i usprawnić dostęp do wymiaru sprawiedliwości.
- (4) W 2002 roku Komisja Europejska zaprezentowała zieloną księgę, uwzględniając aktualną sytuację, jeśli chodzi o system alternatywnego rozwiązywania sporów w Europie oraz inicjując szeroko zakrojone konsultacje z państwami członkowskimi i stronami zainteresowanymi na temat ewentualnych środków promocji mediacji.
- (5) Zapewnienie lepszego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, stanowiące cel w ramach polityki Unii Europejskiej dotyczącej ustanowienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, winno obejmować także dostęp do sądowych oraz pozasądowych metod rozwiązywania sporów. Niniejsza dyrektywa powinna przyczynić się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, w szczególności jeśli chodzi o świadczenie i odbiór usług mediacyjnych.
- (6) **Niniejszą dyrektywę stosuje się również do mediacji w sporach konsumenckich. W związku z tym powinna ona uwzględniać specyfikę mediacji w sporach konsumenckich. Należy w szczególności przejść zasady określone w zaleceniu Komisji 2001/310/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zasad dla pozasądowych organów, zaangażowanych w ugodowe rozwiązywanie sporów konsumenckich⁽¹⁾.**
- (7) Mediacja może stanowić oszczędną i szybką metodę pozasądowego rozwiązywania sporów w sprawach cywilnych i handlowych, dzięki możliwości dostosowania się do indywidualnych potrzeb stron. Ugody zawierane w drodze mediacji będą dobrowolnie egzekwowane i najprawdopodobniej przyczynią się do utrzymania przyjaznych i zrównoważonych stosunków pomiędzy stronami. Tego typu korzyści stają się jeszcze bardziej widoczne w sytuacjach z elementami transgranicznymi.
- (8) Przepisy ramowe, w szczególności dotyczące kluczowych aspektów postępowania cywilnego, są zatem niezbędne do promowania mediacji i zapewnienia, aby strony korzystające z mediacji mogły polegać na przewidywalnych ramach prawnych.
- (9) **Zachęca się państwa członkowskie do stosowania przepisów niniejszej dyrektywy także do przypadków wewnętrznych, szczególnie w celu ułatwienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Ponadto fakt, że przepisy dyrektywy są sformułowane w sposób ograniczający się do przypadków mających skutki transgraniczne, nie powinien skutkować ograniczeniem przepisów prawa krajowego, przewidujących aktualnie egzekwowalność ugód zawieranych w drodze mediacji, poufność mediacji lub jej wpływ na terminy przedawnienia także w przypadkach nieobjętych niniejszą dyrektywą.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2001, str. 56.

Czwartek, 29 marca 2007 r.

- (10) Niniejsza dyrektywa winna także dotyczyć postępowań, w których przynajmniej dwie strony sporu **transgranicznego** korzystają z pomocy mediatora w celu osiągnięcia polubownego porozumienia, a pomijając **takie** postępowania, **jak negocjacje poprzedzające zawarcie umowy, lub postępowania**, w których wyniku zapada odgórne orzeczenie dotyczące rozwiązania sporu, takie jak arbitraż, **sądowe postępowanie pojednawcze**, postępowanie przed rzecznikiem praw obywatelskich czy rzecznikiem praw konsumentów, rozstrzygnięcie przez biegłego lub też postępowania prowadzone przez organy wydające oficjalne zalecenia, bez względu na ich prawną moc wiążącą. **Dyrektywa powinna także objąć przypadki, w których sąd odsyła strony sporu do mediacji lub, w których prawo krajowe nakazuje mediację, chociaż obowiązuje zasada, że mediacja jest procesem dobrowolnym oraz że ustawodawstwo krajowe, które nakłada obowiązek mediacji lub uzależnia ją od zachęt czy sankcji, nie powinno powstrzymywać stron przed korzystaniem z prawa dostępu do systemu sądowego. Ponadto w zakres niniejszej dyrektywy powinna także wejść mediacja przeprowadzona przez sędziego, który nie odpowiada za jakiegokolwiek postępowania sądowe odnoszące się do sprawy lub spraw spornych. Niniejsza dyrektywa nie powinna jednak obejmować prób podjętych przez sąd lub sędziego rozstrzygającego spór w kontekście postępowań sądowych dotyczących rzeczonego sporu lub przypadków, w których sędzia lub sąd, do którego wniesiono powództwo, prosi o pomoc lub radę właściwą osobę.**
- (11) **Z uwagi na znaczenie, jakie w procesie mediacji ma poufność konieczne jest** zachowanie minimalnego poziomu zgodności zasad postępowania cywilnego **w odniesieniu do sposobu** ochrony poufności **mediacji** w toku następującego po mediacji postępowania **cywilnego i handlowego**, sądowego **lub arbitrażowego**. Należy także uwzględnić możliwość **sądu do wskazania stronom** mediacji, przy zachowaniu zasady dobrowolności mediacji. **Konieczne jest także zapewnienie minimalnego poziomu zgodności zasad postępowania cywilnego w odniesieniu do konsekwencji mediacji dotyczącej okresów przedawnienia i stosowania określonych środków.**
- (12) Mediacji nie należy postrzegać jako gorszej alternatywy dla postępowania sądowego dlatego, że wyegzekwowanie ugody **zawartej w drodze mediacji** uzależnione jest od dobrej woli obu stron. Zatem **konieczne jest zapewnienie, że strony pisemnej ugody zawartej w drodze mediacji mogą wnieść prośbę, aby jej treść można było wyegzekwować prawnie, o ile prawne wyegzekwowanie takiej treści będzie możliwe według prawa państwa członkowskiego, w którym wniesiona zostaje prośba o wyegzekwowanie. Treści takiej ugody może zostać nadany rygor wykonalności** w formie orzeczenia sądowego **lub decyzji lub innego aktu sądu bądź innego właściwego organu zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym wniosek jest składany.**
- (13) **Treść ugody zawartej w drodze mediacji i której nadano rygor wykonalności w państwie członkowskim zostanie przyjęta i uznana za wykonalną w innych państwach członkowskich zgodnie z właściwym prawem wspólnotowym lub krajowym, na przykład na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ lub rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej⁽²⁾.**
- (14) Niniejsza dyrektywa obejmuje mediację w kwestiach prawa rodzinnego, jednak w jej zakres wchodzi jedynie prawa, które są do dyspozycji stron w myśl prawa państwa członkowskiego, w którym odbywa się mediacja. Ponadto, jeżeli treść ugody zawartej w drodze mediacji w sprawach rodzinnych nie może być wyegzekwowana w państwie członkowskim, w którym została ona zawarta i w którym dąży się do jej wyegzekwowania, niniejsza dyrektywa nie umożliwia stronom ominięcia prawa tego państwa członkowskiego poprzez nadanie ugodzie rygoru wykonalności w innym państwie członkowskim, z uwagi na to, że rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 szczegółowo przewiduje, że taka ugoda musi być wyegzekwowana w państwie członkowskim, w którym została zawarta.
- (15) Aby zapewnić konieczne zaufanie w stosunkach państw członkowskich jeśli chodzi o poufność, zawieszenie okresów ograniczenia, a także uznawanie i egzekwowanie ugody **zawieranej w drodze mediacji**, należy wdrożyć odpowiednie i skuteczne mechanizmy kontroli jakości w stosunku do świadczenia usług mediacyjnych oraz szkolenia mediatorów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 23.12.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 2116/2004 (Dz.U. L 367 z 14.12.2004, str. 1).

Czwartek, 29 marca 2007 r.

- (16) Takie mechanizmy i środki, **które powinny zostać** określone przez państwa członkowskie i **mogą przewidywać** możliwość skorzystania z rozwiązań rynkowych, winny mieć na celu utrzymanie elastyczności w procesie mediacji oraz poszanowanie autonomii stron. Komisja **powinna wspierać** samoregulacyjne środki na poziomie wspólnotowym. **Ze swej strony państwa członkowskie powinny wspierać i promować zastosowanie Europejskiego Kodeksu Postępowania dla Mediatorów, który Komisja powinna opublikować w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, seria C, podczas gdy gwarantem dobrej jakości procesu mediacji są kryteria wymienione i określone w zaleceniu Komisji 98/257/WE z dnia 30 marca 1998 r., dotyczącym zasad stosowanych do pozasądowych instancji rozstrzygania sporów konsumenckich⁽¹⁾ i w zaleceniu Komisji 2001/310/WE: bezstronność, przejrzystość, skuteczność, uczciwość, reprezentacja, niezależność, sporność, zgodność z prawem i wolność. Analogicznie w przypadku mediacji między podmiotami gospodarczymi i jednostkami państwa członkowskie powinny promować stosowanie zasad określonych w zaleceniu Komisji 2001/310/WE w sprawie zasad dla pozasądowych organów zaangażowanych w ugodowe rozwiązywanie sporów konsumenckich. Ponadto państwa członkowskie powinny wspierać rozwój systemu certyfikacji krajowych podmiotów oferujących możliwość kształcenia w dziedzinie mediacji.**
- (17) Zaleca się także, aby mediatorzy oraz organizacje, o których mowa w zaleceniu 2001/310/WE respektowały te zasady. W celu skutecznego rozpowszechnienia informacji na temat takich organów Komisja tworzy bazę danych systemów pozasądowych uznawanych przez państwa członkowskie jako respektujące zasady określone w zaleceniu.
- (18) Dyrektywa szanuje prawa podstawowe oraz zasady uznane w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności ma ona na celu zapewnienie pełnego respektowania prawa do uczciwego procesu, uznanego w art. 47 Karty.
- (19) Ponieważ państwa członkowskie nie mogą w sposób skuteczny zrealizować celów niniejszej dyrektywy, biorąc pod uwagę skalę skutków działania oraz lepszą realizację tychże celów na poziomie wspólnotowym Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, dyrektywa nie wychodzi poza to, co konieczne do osiągnięcia wspomnianych celów.
- (20) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia poinformowały o swoim zamiarze przyjęcia i zastosowania niniejszej **dyrektywy**.
- (21) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest ona nią związana ani zobowiązana do jej stosowania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszej dyrektywy jest ułatwienie dostępu do rozwiązywania sporów i promowanie **polubowego ich rozwiązywania poprzez zachęcanie do korzystania** z mediacji oraz zapewnienie **zrównoważonej** relacji między postępowaniem mediacyjnym a sądowym.
2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie w sprawach cywilnych i handlowych. **Nie obejmuje swoim zakresem w szczególności spraw skarbowych, celnych czy administracyjnych lub odpowiedzialności państwa za działania i zaniechania w wykonywaniu władzy publicznej (acta iure imperii).**
3. W niniejszej dyrektywie „państwo członkowskie” oznacza wszystkie państwa członkowskie, z wyłączeniem Danii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 17.4.1998, str. 31.

Czwartek, 29 marca 2007 r.

Artykuł 2

Zakres

1. *Dyrektywa niniejsza ma zastosowanie, jeżeli w chwili osiągnięcia porozumienia co do mediacji przynajmniej jedna ze stron ma miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu w państwie członkowskim różnym od państwa członkowskiego każdej z pozostałych stron.*
2. *Niezależnie od ust. 1 artykuły 6 i 7 mają zastosowanie do postępowań sądowych po mediacji, jeżeli w chwili osiągnięcia przez strony porozumienia co do mediacji sąd właściwy w przypadku dalszych postępowań znajduje się w państwie członkowskim różnym od tego, w którym przynajmniej jedna ze stron ma miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu.*
3. *Do celów ust. 1 i 2 państwo członkowskie, w którym strona ma miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu, jest określone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 44/2001 lub rozporządzeniem (WE) nr 2201/2003.*

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „mediacja” oznacza **zorganizowany proces o dobrowolnym charakterze**, bez względu na jego nazwę lub określenie, w którym przynajmniej dwie strony sporu **usiłują osiągnąć porozumienie dotyczące** rozwiązania **ich** sporu **przy pomocy mediatora**. **Proces ten może być zainicjowany przez strony lub zaproponowany czy też orzeczony przez sąd lub określony przez prawo** państwa członkowskiego, **pod warunkiem respektowania dobrowolnego charakteru mediacji**.

Termin **ten obejmuje mediację przeprowadzaną przez sędziego, który nie jest odpowiedzialny za żadne postępowanie sądowe w odnośnym sporze. Nie obejmuje on jednak starań sądu lub sędziego zajmującego się rozstrzygnięciem** sporu w toku postępowania sądowego dotyczącego tego sporu.

- b) „mediator” oznacza osobę trzecią, **która jest wyznaczana w okolicznościach wskazujących na uzasadnione oczekiwanie, że mediacja zostanie przeprowadzona w sposób profesjonalny, bezstronny i właściwy**, bez względu na jej nazwę lub zawód wykonywany w danym państwie członkowskim oraz sposób jej wyznaczenia lub formę zwrócenia się o poprowadzenie danej mediacji.

Artykuł 4

Zapewnienie jakości mediacji

1. *Państwa członkowskie wszelkimi środkami, jakie uznają za właściwe, wspomagają opracowywanie i przestrzeganie na zasadzie dobrowolności kodeksów postępowania przez mediatorów i organizacje świadczące usługi mediacji, oraz innych skutecznych mechanizmów kontroli jakości w zakresie świadczenia usług mediacyjnych.*
2. *Państwa członkowskie wspierają początkowe i późniejsze szkolenie mediatorów w celu zapewnienia sprawiedliwego, skutecznego, bezstronnego i właściwego przeprowadzenia mediacji w odniesieniu do stron sporu oraz w celu dopasowania procedur do okoliczności sporu.*
3. *Państwa członkowskie wspierają rozwój systemu certyfikacji krajowych podmiotów oferujących możliwość kształcenia w dziedzinie mediacji.*

Czwartek, 29 marca 2007 r.

Artykuł 5

Skierowanie do mediacji

1. Sąd, do którego została wniesiona sprawa, może, jeśli jest to właściwe oraz po uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, zachęcić strony do skorzystania z mediacji w celu rozwiązania sporu. Sąd może także **zaprosić strony do uczestnictwa** w sesji informacyjnej na temat stosowania mediacji, **jeżeli takie posiedzenia są organizowane i są łatwo dostępne**.
2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla ustawodawstwa krajowego, które nakłada obowiązek mediacji lub uzależnia ją od zachęt czy sankcji, bez względu na to, czy rozpoczęło się już postępowanie sądowe, pod warunkiem, że takie ustawodawstwo nie **powstrzymuje stron od** stosowania **ich** prawa do dostępu do wymiaru **sprawiedliwości**.
3. **Mediacja jest procesem dobrowolnym.**

Artykuł 6

Egzekwowanie ugód zawartych w drodze mediacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, że **strony lub jedna ze stron za wyraźną zgodą pozostałych stron mogą wnioskować, aby treści pisemnej ugody wynikającej z mediacji nadano** rygor wykonalności **w takim zakresie, w jakim wykonalność treści ugody jest możliwa zgodnie z prawem państwa członkowskiego**, w którym o to wnioskowano **i nie jest z nim sprzeczna**.
2. **Treści ugody może zostać nadany rygor wykonalności poprzez orzeczenie, decyzję lub akt urzędowy sądu lub innego właściwego organu zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym wniosek jest składany.**
3. Państwa członkowskie informują Komisję o sądach oraz **innych organach właściwych** do przyjęcia wniosku zgodnie z **ust. 1 i 2**.
4. **Nic, co znajduje się w niniejszym artykule, nie będzie miało wpływu na przepisy stosowane wobec uznawania i wykonalności w innym państwie członkowskim ugód zawartych w drodze mediacji, którym nadano rygor wykonalności zgodnie z ust. 1 i 2.**

Artykuł 7

Poufność mediacji

1. **Z uwagi na fakt, że mediacja ma odbywać się w sposób zgodny z zasadami poufności, państwa członkowskie zapewniają – o ile strony nie uzgodnią inaczej – że ani mediatorzy, ani strony sporu, ani osoby zaangażowane w kierowanie procesem mediacji nie są uprawnione lub zmuszone do ujawniania osobom trzecim lub do udostępniania w cywilnych i handlowych postępowaniach sądowych lub arbitrażu dowodów dotyczących informacji wynikających z mediacji lub wiążących się z nimi, za wyjątkiem sytuacji, gdy:**
 - a) **w grę wchodzi nadszereg przestępstwa publicznego lub inne istotne powody, w szczególności gdy jest to konieczne do zapewnienia ochrony dobra dzieci lub zapobieżenia powstaniu szkód dla zdrowia fizycznego lub psychicznego osób; lub**
 - b) **konieczne jest ujawnienie w celu wdrożenia lub wyegzekwowania ugody zawieranej w drodze mediacji.**
2. **Nic, co znajduje się w ustępie 1, nie powstrzymuje państw członkowskich od wyznaczenia bardziej surowych środków mających na celu ochronę poufności mediacji.**

Czwartek, 29 marca 2007 r.

Artykuł 8

Zawieszenie okresów przedawnienia

1. W celu zapewnienia, że strony, które wybierają mediację w celu rozwiązania sporu, mają następnie możliwość wszczęcia postępowania sądowego w związku z tym sporem do czasu wygaśnięcia okresów przedawnienia, państwa członkowskie zapewniają, że żaden z tych okresów nie wygasa pomiędzy:
 - a) dniem, w którym strony zgadzają się na piśmie, po zaistnieniu sporu, na zastosowanie mediacji lub – w przypadku braku takiego pisemnego porozumienia – dniem, w którym uczestniczą w pierwszym spotkaniu mediacyjnym lub dniem, w którym powstaje zobowiązanie do zastosowania mediacji w myśl prawa krajowego; oraz
 - b) dniem, w którym zawarto ugodę, dniem, w którym przynajmniej jedna ze stron informuje na piśmie pozostałe strony o zakończeniu mediacji lub – w przypadku braku takiego pisemnego powiadomienia – dniem, w którym mediator z własnej inicjatywy lub na prośbę przynajmniej jednej ze stron ogłasza zakończenie mediacji.
2. Ust. 1 nie przynosi uszczerbku przepisom dotyczącym okresów stosowania określonych środków lub okresów przedawnienia w porozumieniach międzynarodowych niezgodnych z odnośnym artykułem i których państwa członkowskie są stronami.

Artykuł 9

Informacja dla obywateli

1. Państwa członkowskie zapewniają obywatelom dostęp do informacji – w szczególności na stronach internetowych – dotyczących sposobu nawiązania kontaktu z dostawcami mediacji i mediatorami.
2. Państwa członkowskie zachęcają przedstawicieli środowiska prawniczego, aby informowali swoich klientów o możliwości mediacji.

Artykuł 10

Europejski Kodeks Postępowania dla Mediatorów

Komisja opublikuje Europejski Kodeks Postępowania dla Mediatorów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, seria C, w formie komunikatu bez skutków prawnych.

Artykuł 11

Przepisy wykonawcze

Do dnia 1 września 2009 r. Komisja publikuje informacje na temat właściwych sądów oraz organów władz podane przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 3.

Artykuł 12

Sprawozdanie

Do ... (*) Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy. W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą wnioski w sprawie dostosowania niniejszej dyrektywy. W sprawozdaniu uwzględnia się w szczególności wpływ niniejszej dyrektywy na rozwój mediacji zarówno w przypadkach transgranicznych, jak i wewnętrznych. Ponadto rozważa się w nim, czy konieczny jest wniosek w sprawie instrumentu, mającego na celu dalszą harmonizację terminów przedawnienia, z myślą o ułatwieniu właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

(*) ...

Czwartek, 29 marca 2007 r.

Artykuł 13

Transpozycja

1. **Do dnia 1 września 2008 r.** państwa członkowskie wprowadzają w życie **niezbędne środki** ustawowe, wykonawcze i administracyjne, **aby zapewnić zgodność** z niniejszą dyrektywą **lub podejmując wszystkie konieczne środki zapewniające osiągnięcie celów zawartych w niniejszej dyrektywie, upewniają się, że strony mediacji wdrażają wymagane środki w drodze dobrowolnej ugody. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych środkach.**

2. Przyjęte przez państwa członkowskie przepisy powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

P6_TA(2007)0089

Udział Wspólnoty w podwyższeniu kapitału Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego *

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie udziału Wspólnoty w podwyższeniu kapitału Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (COM(2006)0621 — C6-0426/2006 — 2006/0203 (CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2006)0621) ⁽¹⁾,

— uwzględniając art. 3 decyzji Rady nr 94/375/WE z dnia 6 czerwca 1994 r. w sprawie członkostwa Wspólnoty w Europejskim Funduszu Inwestycyjnym ⁽²⁾, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0426/2006),

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 173 z 7.7.1994, str. 12.